

Intervenció del Primer Secretari davant el

Consell Nacional del PSC

Barcelona 21 de febrer de 2009

Bon dia companys i companyes,

En aquesta sessió del Consell Nacional d'avui, voldria començar el meu informe, parlant-vos a partir d'un plantejament més ampli i general del que és habitual.

Després ja us parlaré de la nostra gestió política, de com assumim les nostres responsabilitats en aquesta etapa difícil. Difícil per al país en el seu conjunt i difícil, malauradament, per a un nombre creixent de ciutadans.

Però considero que el moment present ens obliga a tots plegats també, a tenir reptes de més llarg abast, que en el fons, són també més compromesos.

Com a socialistes que volem ser portadors d'una esperança d'un futur millor i d'assentar les bases perquè sigui possible construir-lo, tenim l'obligació de fer un esforç previ per pensar i imaginar també aquest futur. Ens toca, companyes i companys, alçar la nostra mirada, perfilar l'horitzó i projectar-nos cap el futur.

Sé que això ara, és, especialment difícil. Ho és perquè estem plens d'urgències que reclamen tota la nostra dedicació. Ho és perquè estem plens de dubtes i d'incerteses al conjunt de la societat. Perquè tot just estem intentant assimilar la naturalesa i la magnitud d'una crisi econòmica que té efectes socials immediats que estan tenint efectes socials immediats, però que, al mateix temps, conté els elements de profunds canvis econòmics, socials i culturals. Profunds. Perquè res no canviarà només aquí. Els canvis estan afectant, el conjunt del món d'avui.

Estem probablement enmig de les convulsions del naixement d'una nova època. I necessitem orientar-nos per poder traslladar a la societat una explicació comprensible del que passa i també una perspectiva sobre el futur.

No es tracta de pretendre formular explicacions tancades i definitives, ni d'oferir certeses absolutes, ni d'aferrar-nos tampoc a velles receptes que només amb el pas del temps han quedat obsoletes.

Es tracta de reconèixer la realitat tal com és, amb tota la seva complexitat, d'assimilar-ne els fets, d'interpretar-los sense tergiversar-los, de tenir una actitud i una predisposició d'honestedat intel·lectual, de no enganyar-nos, i de no voler enganyar ningú, sobre la naturalesa d'aquests fets, de ser conscients de les dificultats que comporten i també de les noves possibilitats que s'obren.

Aquesta actitud, que per començar ha de ser intel·lectualment honesta, és molt important per superar el fenomen –un fenomen que tant ens amoïna- de la desafecció ciutadana envers la política, envers els afers públics i també col·lectius.

La distància entre ciutadania i política no s'escurça amb enganys, amb mitges veritats ben endulcorades. Ben al contrari, la demagògia i el populisme el que fan és pervertir definitivament la democràcia en considerar els ciutadans com a mers espectadors passius.

A nosaltres, als socialistes democràtics, aquest recurs ens hauria d'estar vedat, ens està vedat. Nosaltres som un partit reformador, un partit de govern amb voluntat de canviar la societat des de l'acció reformadora i amb el més ampli acord social possible.

I això és possible de fer quan s'actua amb honestedat, i és impossible de fer, quan s'actua i s'ignora la realitat i la complexitat que aquesta realitat comporta. O, pitjor encara, si es vol emmascarar aquesta realitat davant de la ciutadania i enganyar-la promentent solucions simples a problemes complexos.

Ara bé. Reconec que és difícil resistir l'impacte, la duresa i la complexitat de la realitat, davant la qual ens trobem. Que és difícil no caure en la resignació o en el sentiment d'impotència. I que costa de carregar-se damunt l'espatlla els reptes que implica la voluntat d'incidir en aquesta realitat d'avui per canviar-la i per millorar-la.

És precisament per poder superar la temptació de resignar-nos davant la realitat que crec que hem d'apel·lar a la nostra vocació política, a la raó de ser del socialisme democràtic i del catalanisme socialista que representem.

Ara ens cal, en aquesta etapa ens cal, demostrar més que mai la voluntat de treballar de manera incansable, per fer possible l'emancipació de les persones i de la societat, per la via de les reformes democràtiques, que sempre ens ha caracteritzat.

Ara ens cal demostrar més que mai el que sempre hem perseguit: assegurar el progrés material, el benestar i la cohesió social, l'enriquiment cultural... al servei de la llibertat i l'autonomia de totes i cadascuna de les persones que componen la nostra societat.

Recordeu les paraules d'Ernest Lluch en aquesta sala que porta el seu nom. Paraules que es troben precisament escrites allà en aquell plafon : *“el socialisme és portar la màxima llibertat, la màxima igualtat i la màxima fraternitat possible a les persones que viuen en societat.”*

Això en tant que socialistes. I en tant que catalanistes tenim com a nord vetllar perquè Catalunya sigui un sol poble, ara i en el futur, respectat i respectuós, fent de la catalanitat, a més a més, un motor imbatible d'integració social i comunitària.

Ens mouen, doncs, uns principis, uns valors, uns sentiments que configuren un compromís polític que hem de convertir en acció reformadora, concreta, positiva, eficaç ... I aquesta acció ha de ser un esforç col·lectiu, compartit, solidari de tot el partit. Obert a l'aprenentatge, al debat d'idees, al contrast d'experiències. Obert al joc dialèctic, a la mirada crítica, a la interrogació constant.

És a dir, cal que siguem una organització més que mai oberta i permeable i en disposició d'aprendre de forma permanent.

En aquestes circumstàncies, ens equivocariem si ens limitéssim a esperar que altres ens solucionin els problemes; si renunciéssim a pensar per nosaltres mateixos i a cercar el coneixement. Ens equivocariem si no aprofitéssim tot el capital que els socialistes hem acumulat al llarg dels anys fent política transformadora de la nostra realitat.

Perquè nosaltres, i especialment els que ja tenim una certa edat, n'hem vist i n'hem passat de tots colors. Sabem molt bé què vol dir una crisi econòmica i els costos humans i socials que provoca. Especialment els que sou aquí i va tenir una responsabilitat de govern, amb l'arribada de la democràcia, tot just després de la transició. Sabem precisament els esforços que s'han d'abocar per sortir-ne d'aquestes situacions. Sabem la feina delicada i perseverant també que suposa integrar col·lectius de procedències molt diverses. Es va fer al partit, ho estem fent en una societat cada vegada més complexa com és la societat catalana. Sabem molt bé què cal fer per proposar un somni compartit a una col·lectivitat com la nostra.

Ho sabem perquè això és el que hem fet els socialistes catalans. Ho hem fet des del propi PSC, com deia abans, i també des de la societat civil, a les associacions de veïns, als

sindicats, des dels ajuntaments, començant l'any 79, des del Govern d'Espanya, a partir de l'any 1982, des del Govern de Catalunya, a partir del 2003 ...

Tot aquest capital polític ens ha d'esperonar a afrontar les noves dificultats derivades de la primera gran crisi global, i de fer-ho a més a més, sense por.

El nostre partit representa i recull, probablement com cap altre, la riquesa i complexitat de la societat catalana. Això implica l'exigència d'una gran capacitat de visió i de comprensió.

Si sabem combinar la passió política que ens motiva, el sentit de la realitat i de la responsabilitat que sempre hem demostrat, i la intel·ligència creativa, no tinc cap dubte que estarem en condicions de seguir sent el referent central de la societat catalana.

Aquest és el nostre objectiu i la nostra ambició a la vegada: Ser el veritable partit nacional de Catalunya. El partit que millor representa avui el que és Catalunya. Una força política amb capacitat per orientar el camí dels catalans cap al futur i per promoure les transformacions necessàries per arribar-hi a la vegada també.

Però la política reformadora requereix també coratge. Avui, en aquestes situacions difícils, més encara. Requereix el coratge de vèncer les inèrcies i els llocs comuns, d'endinsar-se per nous camins. D'inventar-los si cal. La crisi obliga, com a mínim, a revisar de nou –críticament- les receptes que en altres moments havien funcionat. Perquè la situació d'ara no té precedents.

La crisi té una durada incerta i unes conseqüències encara per esbrinar. Nosaltres no amagarem, no ho hem fet, en cap moment als ciutadans la gravetat de la situació. Per això diem que aquest any, l'any 2009 serà dur, molt dur per a moltes persones i l'obligació de tots els governs és fer tot el que estigui al seu abast per aconseguir que ningú quedi enrere.

Per aconseguir-ho cal confiar en nosaltres mateixos i en les nostres capacitats. Ara, per tant, no és el moment dels pessimistes, sinó dels lluitadors.

A ells, als qui s'esforcen i lluiten per tirar endavant els volem dir, els hem de dir, que el Govern de Catalunya és el seu govern. Un govern que confia en ells. Nosaltres creiem en el país, en els treballadors i les treballadores, en els estudiants, en els empresaris, en la gent emprenedora.

I als pessimistes, als qui no confiïn en la nostra capacitat en aquest moment i no confiïn en la capacitat de superació de la societat catalana, als qui creguin que Catalunya no superarà

aquesta crisi, a aquests, només els hem de demanar un exercici de responsabilitat: que ens deixin treballar, que no posin pals a les rodes, que ens deixin fer. Que es facin a un costat, perquè el govern de Catalunya, el govern d'Espanya i els governs municipals, no pensen frenar, no penem frenar.

Perquè nosaltres no ens quedarem paralizats davant de la gravetat de la situació. Al contrari, pensem fer el que calgui per posar a treballar al país a tota màquina.

Ens equivocarem en algunes coses. No en dubto. Però qui no fa res, qui roman inactiu, només comet un error: negar-se a si mateix tota possibilitat d'èxit.

El nostre compromís, el compromís del PSC, el de les esquerres catalanistes amb qui formem Govern, el compromís dels socialistes, de tots nosaltres, és, en aquest moment, treballar per resoldre els problemes d'avui i per encarrilar el futur dels propers anys.

No farem política de curta volada tàctica, de rumors i de declaracions i contradecaracions tan presents a la política catalana. Per això, si els ciutadans i ciutadanes de Catalunya ens acompanyen, estic convençut que ho aconseguirem.

El govern està fent tot el que cal perquè ningú quedi enrere, i confio que tothom empenyi amb la mateixa força i en la mateixa direcció. Però també, per altra banda, a les persones que passaran un temps sense feina, esperem que sigui el més breu possible, aquestes persones els hem de demanar que facin un esforç per millorar, per completar la seva formació, per preparar-se millor per quan tinguin una nova oportunitat. Que es fixin també, l'objectiu de tenir, en el futur, un treball més qualificat. Perquè això ens farà més competitius, com a país. També en aquest tema, també en això tindran el govern al seu costat. Si s'ajuden, les ajudarem.

Ara és el moment d'implicar-se a fons perquè el nostre país se'n surti. Ara és el moment d'arremangar-se. El moment dels que pensem que podem ajudar a tirar endavant aquest gran projecte col·lectiu, malgrat totes les dificultats.

Al PSC, als socialistes catalans amb responsabilitats de govern, ens trobaran al Govern d'Espanya, al de Catalunya i als ajuntaments. A tot arreu, a tot arreu, fent el que cal: buscant solucions i aplicant-les. Perquè és la nostra responsabilitat.

Perquè avui tenim l'obligació de dir ben alt i defensar que només amb governs d'esquerra, amb la implicació responsable dels socialistes, tirarem endavant. Com ho esteu fent en aquests moments de dificultat molts alcaldes. Molts alcaldes, començant per l'alcalde Hereu, l'alcalde

de la capital de Catalunya, el Pep Fèlix Ballesteros a Tarragona, l'Anna Pagans a Lleida l'Àngel Ros a Lleida, per parlar de les capitals i de les grans ciutats, i molts de vosaltres que teniu responsabilitats en municipis mitjans i municipis petits. Gràcies a això.

¿O és que algú creu que amb Mariano Rajoy al capdavant del Govern d'Espanya això aniria millor? No, està clar que no.

És per això que estic convençut i desitjo, que el cap de setmana vinent el President Touriño, Emilio Touriño revalidi la seva majoria i que Patxi López sigui el proper lehendakari en un govern d'alternança democràtica.

Només des de l'esquerra, als nostres barris, als nostres pobles i ciutats. Només des de l'esquerra aquí al nostre país, a Catalunya, i només des de l'esquerra, també a Galícia, Euskadi i a Espanya.

Com a President del Govern de Catalunya tinc la responsabilitat –que he exercit des del primer dia- de ser el primer en exigència a l'hora de defensar les nostres posicions, els nostres interessos... també davant el Govern d'Espanya. També com socialistes ho fem i ho hem de fer també, des del Govern d'Espanya.

Perquè el PSC, amb la seva participació i contribució en la consolidació d'un govern socialista estable a Espanya, està prestant un servei de primer ordre a la societat catalana.

Perquè siguem seriosos ¿Quines són les alternatives? ¿Interessa un Govern inestable a Espanya? Us puc dir que a l'economia catalana, de cap de les maneres.

¿Interessa sumar a la crisi econòmica que tenim la inestabilitat política? A les empreses catalanes, òbviament no.

¿Interessa l'alternativa d'una dreta anticatalana, que continua impulsant campanyes mentideres arreu d'Espanya contra el català i contra Catalunya? Us puc dir que als catalans, no.

¿Ens interessa que governin Espanya els defensors de les polítiques neoliberals que volen abaratar l'acomiadament? Estic convençut que als treballadors catalans, de cap de les maneres.

¿Ens interessa donar oportunitats a unes dretes que no poden pensar en el país perquè prou feina tenen a espiar-se entre ells, a defensar-se d'afers de corrupció? Jo estic convençut que de cap de les maneres al nostre país, a Catalunya li interessa això.

Els socialistes catalans no anem a Madrid a "esgarrapar". Anem a Madrid a governar. A treballar responsablement per un projecte compartit amb el que estem compromesos. Per això som, des d'aquí i des d'allà, exigents com ningú. Perquè és, també, el nostre projecte.

Per això val la pena subratllar aquí, al Consell Nacional, que més enllà de negociacions complexes, de les diferències, algunes d'elles importants, gens menors, ja sabeu a que em refereixo, els socialistes catalans ens interessa i volem contribuir, de forma determinant, a fer que el Govern presidit per José Luis Rodríguez Zapatero, tingui l'estabilitat necessària i pugui treballar per donar resposta a la crisi econòmica.

Una resposta compromesa, compromesa amb els qui més necessiten ara les polítiques públiques i l'Estat del Benestar. Una resposta amb una direcció de progrés.

I és per això que vull aprofitar aquesta ocasió per a personalitzar la contribució del PSC a la governabilitat d'Espanya d'aquests moments, en la feina que, com sabeu, la feina que fan amb rigor i eficàcia la Carme Chacón i el Celestino Corbacho. Tots dos demostren, amb la seva actuació, que governar bé per al conjunt d'Espanya és també una magnífica manera de servir a Catalunya.

Per tant, el nostre compromís amb el govern d'esquerres espanyol és ferm, és responsable i és i serà també exigent. És un compromís, però, que exigeix reciprocitat. Perquè a Catalunya, també hi ha molta gent que ho està passant malament, i perquè estem convençuts de que l'única manera de sortir victoriosos d'aquesta crisi és precisament sumant esforços.

I la nostra principal responsabilitat, aquí, és amb els ciutadans i ciutadanes de Catalunya. A ells ens devem en primer lloc.

Us he de dir que veig amb preocupació que hi hagi líders polítics a Catalunya que, en comptes d'estar al costat del Govern, dels seu Govern, del Govern de Catalunya, en un escenari com l'actual prefereixin llançar-se pel pendent de la demagògia. Amb plantejaments i receptes impossibles, o el que és pitjor, que no solucionarien els problemes dels qui ara més necessiten l'ajuda del Govern de Catalunya.

És per això que hem de dir i dic, amb claredat, que no podem acceptar les lliçons i les receptes dels qui només reclamen baixar els impostos, fer el pont al sistema financer o abaratir l'acomiadament.

L'altre dia en un diari, el cap de l'oposició deia que el dèficit d'avui serien més impostos per demà... I què proposava, ell? Un impossible. Un impossible perquè dir que s'ha de gastar més i, al mateix temps, s'han de rebaixar impostos, i al damunt reduir els costos d'acomiadament... Tot això no quadra per enlloc. Tot això a més a més és molt poc seriós. Si ve d'algú, precisament, que aspira a governar Catalunya.

Em preocupa, sincerament, que el cap de l'oposició es dediqui a fer propostes tan poc solvents, tan sols per poder dir que té propostes. Nosaltres estem disposats, i ho estem fent, a parlar amb ell de la crisi. És més, crec que ho hem de fer. Però ho hem de fer d'una manera responsable i no amb el to que fins ara ha mantingut l'oposició i el seu cap.

El Govern, i els partits que el formem, estem treballant, des del primer moment, per impulsar mesures responsables i serioses. Des del primer moment. El primer paquet de mesures, en concret, es va aprovar el mes d'abril de l'any passat i moltes d'elles es van començar a implementar en aquell moment. S'han anat desplegant aquestes mesures, s'han aprovat noves mesures al llarg de tot l'any passat.

Mesures que afecten a: l'obra pública; que afecten a les polítiques de promoció i millora de l'habitatge; la fiscalitat; les polítiques actives d'ocupació i acció social; mesures que tenen relació amb la supressió de tràmits administratius per fer més flexible el marc normatiu i regulatori i afavorir la instal·lació d'empreses i l'ampliació de les seves activitats; les que tenen relació de la política pressupostària des d'un punt de vista de l'austeritat, que és una cosa que també ara és més necessari que mai. Mesures que suposen una mobilització molt important de recursos, més de 7.000 milions d'euros.

I per això, per tot plegat podem dir, amb orgull, que el Govern català, el Govern de Catalunya ha estat un dels més actius, dels primers i de més actius per fer front a la crisi, perquè hem estat dels primers a diagnosticar-la i reconèixer la seva magnitud. I continuarem impulsant aquest conjunt de mesures, i desplegant les iniciatives que calgui anar adoptant a mesura que la crisi vagi evolucionant.

Potser els propers mesos seran difícils. Caldrà, per tant, demanar al conjunt de la societat catalana un esforç per combatre els efectes de la crisi econòmica que estem patint. Caldrà que tots traiem el millor de nosaltres mateixos per superar la prova de forma col·lectiva.

Per tant, companys i companyes, nosaltres hem decidit respondre la crisi amb mesures concretes, que apliquem amb tanta eficiència i tan rigor com és possible.



Us puc assegurar que ens agradaria que el conjunt de forces de l'oposició en comptes d'anar proposant vaguetats, velles receptes avui fracassades, en comptes de pensar només a desgastar el Govern, actuessin per una vegada amb veritable sentit de país, es possessin al costat del Govern i ajudessin Catalunya a sortir de la crisi.

Vaig acabant, però abans de fer-ho voldria assenyalar alguns exemples per il·lustrar com, a més a més de lluitar contra la crisi, estem treballant des del primer moment per apropar Catalunya a la justícia social.

Perquè aquest és el nostre objectiu que no hem d'oblidar mai: el benestar dels ciutadans i ciutadanes del nostre país. A vegades ens falta això: explicar més el que fem. En aquest sentit us demano que ens ajudeu en aquesta tasca, perquè no tots els Governos poden dir, com nosaltres, que:

- Construïm dues escoles per setmana.
- Construïm cada més una comissaria nova.
- En 5 anys, en 5 anys, hem construït quasi 100 km d'autopista, molts més dels que va fer el Govern de Pujol en 23 anys. 100 Km, tots lliures de peatge.
- Que cada dues setmanes obrim un nou equipament d'atenció primària.
- Que hem multiplicat per tres les places d'escola bressol.
- Que iniciem la construcció, en aquests moments, d'una mitjana de 28 habitatges protegits cada dia.

Perquè així és la Catalunya, Fent aquesta tasca de Govern, és la Catalunya que sap on va.

Perquè sabem què volem: Més recursos per a resoldre les necessitats dels catalans i més autogovern.

Perquè sabem amb qui volem anar: A Catalunya, amb les esquerres catalanistes; a Espanya, amb tots els progressistes; i, a Europa, amb els federalistes democràtics i europeistes.

Perquè sabem com volem anar: Volem anar amb rigor i treball constant, com sempre ha fet Catalunya. Amb fermesa, amb negociació, amb l'Estatut com eix central de la nostra política.

Perquè sabem quan volem anar: Ara i aquí. Volem ser el partit de la Catalunya que sap on va. El partit de la Catalunya que té futur.

Amics i amigues això ho estem fent entre tots, entre tots els governs, amb els treballadors, amb les empreses,... I noensem aturar-nos. Perquè entre d'altres coses no ens ho podem permetre.

En aquest sentit, us demano que el conjunt del partit ens ajudi en aquesta tasca. Perquè un dia, fa més de 30 anys, un grup d'homes i dones lliures van tenir el somni que el PSC construís una Catalunya rica i plena, justa socialment i orgullosa de si mateixa, i ara, malgrat les dificultats, les moltes dificultats, estem més a prop que mai d'aconseguir-ho, n'estic convençut.

Moltes gràcies.